

ASZÓDI HIRLAP

Előfizetés:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Havonként 70 fill.
Egyes szám ára
20 fillér.

Hirdetési díj:
egyhasznos perit-
sor 10 fillér, több-
szörös hirdetésért
jutányosabb.
Nyitár: minden
sor 40 fillér.

A galgavölgyi községek közgazdasági, társadalmi és közművelődési hetilapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal a Petőfi-nyomdában,
Aszód, Főút 482. szám.

Felelős szerkesztő: DR. GLÜCK ADOLF.

Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal. — Hirdetési
díjak előre fizetendők.

Március 15.

A rügyfakasztó, új életre keltő tavasz lehelletével az eljövendő hét szerdáján reánk köszönt ismét a rajongások szent, csodaszép napja: március tizenötödike! Mikor a „Talpra magyar“ születésnapját ünnepe-
ljük, mikor ihlettel ismételjük a feltámadott nép kívánságainak eget ostromló tizenkét pontját, mikor egymást a forradalom szótárának nyelvével „polgártárs“-nak nevezük, mikor a nemzetiszintű kokárdák alatt oly fenn dobog a szívünk, mikor szent meggyőződéssel hiszünk is, hogy a francia forradalom háromgye hatalmas jelszava „liberté, egalité, fraternité“, a „szabadság, egyenlőség, testvériség“ azóta az emberiség jelszava lett. Istenem, szabadság, egyenlőség, testvériség! A huszadik század felvilágosított gondolkodása előtt olyan egyszerűnek tűnnek fel ezek a kívánságok! Szabadság! Hát nem vagyunk-e szabadok? Egyenlőség! Hát nem vagyunk-e egyenlők? S nem szeretjük-e testvérként egymást? — Március tizenötödikén, mikor a zászlók lobognak, mikor felcsattan a „Talpra magyar“,

mikor az elődök nagy tetteinek emlegetésén az arcok kigyulnak, a szívek fellángolnak, akkor — pillanatokra igen! — De máskor? A szürke hétköznapokon?!

Mi a szabadság? A Szabó Ervin szellemes definíciója szerint akkor vagyunk szabadok, ha életünket akként rendezhetjük be, amint azt egyéniségünk főként szükségleteink lehető legjobb kielégíthetése megkívánják. Ridegnek látszik az első pillanatra ez a meghatározás, de annál helyesebbnek, ha gondolkozással alkalmazni megkíséreljük. Társadalmi és állami életünk ezer és ezer békója között lehet-e igazán szabadságról beszélnünk? Nincs törvényben gyökerező jobbság, — de az anyagi függőség nem rak-e ezerszerte erősebb jármot minden alantasabb hivatalnokra feljebbvalójával, minden alkalmazottra kenyér-adójával szemben. S ha a rabszolgaság mindenféle formája törülve is van a törvénykönyvekből, — mert hiszen a jobbság és a rabszolga fogalma között különbség alig-alig van s a történelem sok olyan évtizedet tud felmutatni, melyekben a magyar jobbság helyzete szánandóbb a leg-
hívtányabb keleti rabszolgáénál — ha mon-

dom, a törvénykönyvek nem is ismerik már a rabszolgaság intézményét, a megélhetés nehéz kérdése nem üzte-e az elérhetetlen álmok birodalmába a „szabadság“-ot? Az orvos, az ügyvéd, a tanár, a kereskedő, az iparos mind-mind ezer és ezer korlátba ütköznek, mihelyt egyetlen szabadabb lépést akarnak megkísérelni. S ha nem fenyegetne az a veszély, hogy a törvénytábla háttárolatát áttaláljuk, még nagyobb könnyűséggel mutathatók ki állításunk helyességét a politika terén, hol az igazi szabadság hiánya még szembetűnőbb.

S az „egyenlőség“? Hol-hol van az? Sehol — semmiben! Elkezdve a bölcsönél a sir széléig semmi-semmi sincs, csak egyenlőtlenség! A gyermekkor gondatlan örömei mi mások kunyhókban és palotákban! Az előkészület az életre — a tanulási idők fáradozása — pályaválasztás — s az élet maga — kell-e közelebről reámutatnom, mind-mind micsoda paródiái az egyenlőség nagy, szent, isteni fogalmának?

Testvériség! Egymás szeretése! Egymás istápolása, segítése, buban-bajban el-nem hagyása! Megváltásban reménykedő, új időket szülő forradalmak gyönyörű, cso-

TÁRCA.

Tavaszi emlékek.

1848—1849. E két számban mennyi élet, mennyi erő, mennyi dicsőség, mennyi szomorúság van! Mi, késő unokái e kornak ragyogó szemekkel, dobogó szívvel olvassuk ez esztendőnek lélekemelő eseményeit.

Most a márciusi verőfényben olvasgatom e dicső napok történetét. A tavaszi balzsamos levegő lágyan ömlik szobámba. Tele tüdővel szívom magamba. Lelkem felmelegszik, valami jóleső, zibongó érzés hatja át. Képzetelemmel vissza szállok a multba. Megelevenednek előttem annak dicső eseményei. Felvonulnak előttem a márciusi ifjak, akik előbb szóval, majd fegyverrel állottak harcba a haza szent, igaz ügyéért. Dicsőséges harcokból fülembe cseng a honvédek lelkes riadója. Elmegyek a táborúzt mellett, a hol egyik vitéz csillogó szemekkel meséli társainak a nap dicső történetét. Lélekzetüket visszafojtva hallgatják azok

— Nézzetek csak arra délnyugati irányba, a honnan az esti szürkületből kiemelkedik az a nagy domb, mely elválasztja a tápiói völgyet az isaszegi határtól; dél volt, amikor oda feljutottunk.

— Tegnap kemény nap szakadt ránk. Szolnokot vettük be. Hej! de szép nap is volt az. Láttatok volna, hogy rohantunk mi vörössapkások a német dragonyosoknak. Baka a lovas ellen. Ki látott már ilyet?

— Mi is megrettentünk az első pillanatban, de megszólalt Damjanics.

— Fiúk! Nem-e ti vagytok a vörössapkások? Elfelejtettétek már a jelszót: Előre! Éljen a haza!

— Nem. Nem felejtettük el. Mentünk előre. Pár perc mulva nem volt dragonyos előttünk, félóra mulva a szolnoki vár bástyáin nemzeti színű zászlót lengetett a szél.

— A mikor a szolnoki vár piacán sorakoztunk, Damjanics szemlét tartott fölöttünk.

— Köszönöm fiúk, a haza nevében — mondta — ez szép munka volt.

Még ki sem pihenhetünk magunkat, már jöttünk erre Isaszeg felé. A mikor délből onnan a domb tetejéről lenéztünk erre a tájra, szabad szemmel is jól láthattuk az északi és keleti részen álló ellenséget.

— De nem sok időnk volt a szemlélődésre. Megdördültek az ágyuk. Felhangzott a vezényszó. Megkezdődött a harc. A német kétszerannyi volt, mint a magyar. Mire lejutottunk a völgybe, sok derék bajtársam jutott be az égi ármádiába.

— Már több órája folyt a harc. Hol előbbre jutottunk, hol vissza nyomtak bennünket. A mi hős vezérünk sorról sorra járt. Buzdított, lelkesített.

— Egyszerre a balszárnynon megszólalt a

takarodó. Klapka nem bír az ellenséggel. Megkezdte a visszavonulást.

— Válságos pillanat. Fiúk előre! Harsog Damjanics vezényszava.

Ekkor, mint a förgőgő jön felénk a jobb szárnyról Görgey a fővezér, vezérkarával.

— Mi történik amott? szól Damjanicsnak.

— Klapka visszavonul, hangzik a válasz.

— Az nem lehet. Nekünk ma győznünk kell. Igen, kell. És ha Isten is úgy akarja, győzni is fogunk.

— Ez utóbbi szavakat már alig hallottuk. Mert a fővezér elvágtatott a balszárnny felé.

— Csak Nagy Sándor jönne már, mondotta Damjanics s aggódó szemmel nézett le a besnyői völgy felé. Onnan várta a VII. hadtestet, a melyeknek Aszódon és Bagon keresztül jöve kellett egyesülnie Klapka hadtestével.

— Majd hirtelen visszafordulva rajvonalkhoz kérdi: fiúk, látjátok ott a besnyői völgyet elzáró ellenséget? Ki merészne ott a megáradt patak vizében átjutni az ellenség harcvonalán s ha találkozna a VII. hadtesttel, megmondaná Nagy Sándor tábornoknak, hogy siessen?

— Az egész rajvonalk mint egy ember állott talpra. Damjanics büszke örömmel tekintett végig rajtuk.

— Csak egy kell. S már a következő percben kiválasztott a csapatból egy vezna kis honvédet.

— Noked — fiam — nehéz a bornyu, tedd le és indulj!

dálatosan naiv ábrándja! Testvériség! A nagy forradalom óta száz évnél is több eltelt már s a múlt század forradalmi is fél évszázadánál több, hogy lezajlottak. S ezek a forradalmak mind-mind hirdették a „testvériség“-et — és még fülünkbe cseng a csak imént elhangzott imperatori parancs a harcba menő katonákhoz: „nem akarok sebesülteket!“ . . . és a francia csőcselék az elmúlt napokban rendezett tüntetéseket Henry Bernstein, korunk egyik legnagyobb drámaírója darabjának előadása közben — csak azért, mert a költő vallása nem tetszett nekik . . .

. . . Jövel, jövel, szép március tizenötödike! Jövel és terítsd reánk aranyos tündérfátyladat, gyuljon ki az arcunk, lobbanjon szívünkben magasra a lelkesedés lángja és lobogó nemzetiszín zászlók alatt, míg sziveinket az elődök szent rajongásának tüze besugározza, hadd érezzük magunkat szabadoknak, egyenlőknek, testvéreknek!

Dr. Faludi Sándor.

Aszód utcái.

Most, hogy a községi képviselő-testület tárgyalás alá vette a Posta-utca és a Piac-tér feltöltését, időszerűnek véljük, hogy szóvá tegyük általában az utcák rendezését, hogy felhívjuk az illetékes körök figyelmét olyan hibákra és hiányokra, melyek minden nagyobb költsézés, anyagi áldozat nélkül megszüntethetők, s a melyeknek sürgős orvoslása feltétlenül szükséges.

Már nem késztet tovább a képviselő-testület fenti intézkedése, mert különösen a Piac-teret illetőleg az állapot tarthatatlan. Nálunk évenként átlag csak 12 hónapig

van a Piac-téren sár. És ebben a sokszor kocsiderékig érő sárban tartatnak a heti-piacok, vásárok. No de volt is alkalmunk nem egyszer gyönyörködni felfordult szeke-rekben.

Reméljük, hogy a képviselőtestület a megkezdett munkát folytatni fogja, mert bizony van itt még sok tenni való.

Hisz még a legegyszerűbb dolgot se csináltuk meg, amelylyel pedig minden falu megelőzött már bennünket. S ez az utcák elnevezése. Már pedig ez a rendezésnek az abc-je.

Elsősorban tehát az utcákat hivatalosan el kell keresztelni és az utca nevét feltüntető táblácskát az utcát kezdő és záró házakon elhelyezni. Ez kicsinyes formai dolog, de szükséges. Míg ezt sem vittük keresztül, addig anakronizmus a lényegéről, az utcák tisztántartásáról beszélni. Pedig de sok kívánni valót hagy ez is hátra.

Utcaink nagyrészt kövezettel vannak burkolva. De ennél is milyen csodálatos rendetlenséget látunk. A legtöbb utcának ugyanis csak az egyik oldalán van járda, a másikon nincs. Nem furcsa ez? Nem tudjuk, mi vezette az előjáróságot annak idején ilyen intézkedésre. De bármi vezette is, ez az intézkedés helytelen volt s ezt a hiányt pótolni kell. Egyrészt igazságtalan dolog, hogy Pál háza előtt legyen járda, Péteré előtt meg nem, másrészt meg ettől eltekintve, csak kissé jóízű embernek is rögtön szemet szur ez, mert úgy néznek ki az utcák, mint a nyomorék ember, kinek fél keze, fél lába hiányzik. Ad vocem járda! A gyalogjáró aszerint amint tél vagy nyár van, sáros, vagy poros; szóval piszkos.

Pedig a hatóság könnyen segíthetne ezen a bajon. Minden háztulajdonosnak bírság terhével hagyja meg, hogy a háza előtti járdát naponta tisztítsa le. Télen a havat, nyáron a port naponta söpresse le. Mert, hogy ez a szokás még nincs meg, eklatáns példával igazolhatjuk.

Most csütörtök reggelre körülbelül 2 centiméter magas hó esett. Egyetlen utcáról se lett a hó eltakarítva. Valószínűleg úgy okoskodtak: „Minek, hisz úgy is elolvad.“ Pedig éppen ezt nem szabadna bevárni, ezt kellene megelőzni, hogy a hó a járdán olvadjon el. Így legalább egy hétig járhatunk a sárban, ha csak a jó öreg nap meg nem könyörül rajtunk és fel nem szárítja előbb.

Hogy visszatetsző volta mellett egészségünk szempontjából is mennyire hátrányos az utcák tisztátalansága, hogy a betegségeknek az utcai sár, por, piszok a melegágya, terjesztője, arról nem is kell beszélnünk.

Feltétlenül szükséges átjárók építése az utca egyik oldaláról a másikra. Jelenleg az egész városban egyetlen egy átjáró van, a községháza előtt. Az utca egyik oldala a másiktól el van szigetelve az év legnagyobb részében a közben fekvő sártenger miatt. Minden utcában legalább egy, a hosszabbakban két átjáróra van szükség.

Nem hagyható szó nélkül az sem, hogy a víz a járda tetején keresztül folyik bele az árkokba. Így például az ikladi-utcában lakó egyik kovács háza mellett levő magasabban fekvő közből a legkisebb esőzés után valószínű patakok ömlenek a járdákra. Ilyenkor azon járni nem, csak átgázolni lehet. Ezekena a helyeken nem halasztható tovább az összegyülemlő esőviznek földalatti levezetése,

— A kis honvéd — nem rég még aszódi diák — egymásután szórja le magáról a felszerelést, puskáját szoritva csak markába s már futás közben kiáltja vissza: elhozom Nagy Sándor tábornokot, ha addig élek is.

Közben tovább folyt a harc. Látjuk, hogy Klapka is visszafordult. Kétségbeesett helyzetben mulik az idő. Az isaszegi király-erdő kigyullad. Hallatszák a huszárság egetverő kiáltása: Rohamra! S az égő erdőn keresztül mint a fürgeteg rohannak rá az ellenségre. Ez a végső próba — vagy győznek, vagy meghalnak.

E percben a gödöllői magaslaton is megdördülnek az ágyúk. Itt van Nagy Sándor, hangzik minden felől s már huszárjainak kardja — a ti kardotok — villog az isaszegi mezőn. Fölhangzik a riadó köröskörül. Kigyulladnak az arcok. A lelkesedés lángja lobog a szemekben. Megvetve, keresve a halált rohannak előre.

— Nem, azt nem tudom nektek elmondani, mi történt azután. Csak mikor a nap búcsút mondott ott az isaszegi dombok mögött, ezen a vidéken nem volt már ellenség. A győzelmes honvédsereg leült pihenni a tűz mellé.

— Hát a kis diákkal mi lett? kérdi az egyik.

— Nem tudom. Talán meghalt . . . s a viharedzett arcokon leperreg a könny . . .

* * *

A kis honvéd megállás nélkül fut előre. Néha-néha meg-meg botlik. Meglassítja futását

egy pillanatra, hogy egy kicsit kipihenje magát. Azután tovább, előre. A büszkeség, hogy őt Damjanics küldi s a hazáért kell futnia, erőt ad a gyöngye testbe.

Már leér a völgybe, homályosodó szemével látja az ellenség harcvonalatát. Nem gondolkodik egy percig sem. Eldobja puskáját, úgy sem használhatja. Csak szuronyát veszi magához és beleveti magát a megáradt patak rohanó piszkos vizébe, mely mint egy kis játékszer sebesen viszi magával az ellenség felé.

Már ott is van, lehunja szemét, hátra veti magát, sápadt arca fel-fel bukkan a vízből. A mint félig lezárt szempillája alól kitekint, látja, mint halad el a parton álló ellenség között, azok észre sem veszik. Csak egy nézi a felé úszó testet, hosszu lándzsájával feléje dőf, a dőfés karját érte. De fel se szisszent rá, a víz vitte gyorsan lefelé.

Ujra csönd van körülötte. Kiemelte fejét a vízből. Széjjel néz. Az ellenséget rég elhagyta. Összeszedi erejét, kivánszorog a partra s futni próbál tovább . . . előre.

Alig bírják lábait. Meg-meg rognak. De csak tovább, még nem ért célhoz. Az akarati azonban megtörök a kimerült erőn. Lerogy a part mellett. Karja erősen sajog, de azzal nem törődik.

Figyelni kezd. Lódobogást hall. Csakhamar feltűnik egy szakasz honvéd huszár előtt, kik vágatva jönnek vele szemben. Felugrik, integet nekik. Azok odasietnek. Elcsukló hangon mondja:

Damjanicstól jövök . . . izenetet hozok . . . Nagy Sándornak. Damjanics izeni, siessen . . . gyorsan Isaszeg alá, mert elvesz a csata . . . elvesz a . . . haza. S ezzel eszméletlenül rogy le. Arcán mosoly jelenik meg, reszkető ajakkal susogja. Előre . . . Éljen a haza . . .

Állj, ki vagy! * * * hangzik az éjben. Jó barát, szól a válasz s a tábornok egy kis vánszorogó alak sápadt arcába világít. Nem tud szólni, lerogy a tűz mellé.

— A diák! kiáltja a beszélő vörössapkás. A következő percben talpon áll a csoport, hozzá rohannak. Csuromvíz ruháját letépi róla. Dörzsölgetik elgémberedett tagjait. Meleg pokrócokba burkolják. S amikor feleszmél, becézik, ölelgetik. Észre sem veszik, hogy Damjanics már percek óta nézi hátuk mögött könnyező szemekkel őket.

De észre veszi a diák. Alig tud állani a lábán, mikor jelenti: Tábornok ur, a parancsot átadtam.

A vezér odalép a tűz mellé. Megöleli a kis honvédet, sápadt homlokát megcsókolja.

A mikor másnap a sereg előtt feltűzte Damjanics a kis honvéd mellére az érdemkeresztet, nem maradt szem szárazon. A felzúgó éljente az égboltozat százszorosan zugta vissza.

-----r-----r.

legalább az ilyen helyeken, ha már egyébként bele kell nyugodnunk az utcák oldalain levő nyitott árkokba. De ezeknek az árkoknak tisztántartását szigorúan szorgalmaznia kell az előjárásnak és nem szabad megtúrníe, hogy a házakban összegyűlő mindenféle szemetet, piszkot azokba öntsenek. Ha már nem építhetünk zárt csatornát, annyit mégis megtehetünk, hogy az árkokat lehetőleg havonként tisztítsassuk, mert ezeknek bűzhödt kipárolgása valósággal megfertőzi levegőnket.

Kedvessé, széppé teszik az utcát a fák. Minden szabad teret, az utcák oldalait be kell ültetni fákkal, s azok gondozására szigorúan felügyelni. Látunk ugyan fákat most is az utcákon, de ugyancsak mostoha bánásmódban lehet részük, mert nagyobb-részt gondozatlanok és ezért kiszáradnak.

Mintául szolgálhatnak a gyógyszerár előtt levő ákácok. Másutt is így kellene azokat gondozni.

Futólag összeállítva, ezeket a hibákat, hiányokat kellene sürgősen orvosolni.

Ha lépést akarunk tartani a szomszédos rohamosan fejlődő községekkel, ha arra aspirálunk, hogy Aszód járási székhely legyen, nem szabad ezen látszólag kicsiny, de mégis jelentőségteljes hiányok fölött szemet hunynunk.

Hirek.

— **Téves hír.** „Egy titokzatos auto“ cím alatt egyik fővárosi esti lapban az a hír jelent meg, hogy csütörtökön este egy hatalmas automobil nekirohant egy kétlovas kocsinak, amelyen *Ducker Ödön* az aszódi javítóintézet igazgatója ült. A hír ebben az alakjában nem felel meg a valóságnak, miért is azt a következőkép rektifikáljuk. Csütörtökön délután fél 5 órakor *Ducker* igazgató kétlovas kocsija a hatvani uton levő háza előtt állott. A lovak egy mellettük elrohanó automobilból megijedve, megvadultak és az auto után vágattak. A javítóintézet és a vasut felé vivő ut sarkán belerohantak egy szenes kocsi, minnek következtében az egyik ló megsérült és elhullott. A kocsin azonban nem ült senki, annál kevésbé az igazgató, ki itthon sem volt és az esetről csak este értesült, mikor szintén automobilon Budapestről hazajött.

— **Rinevezés.** Az igazságügy miniszter *Kaufmann József* aszódi lakos ügyvédjelöltet a kassai javítóintézethez fogalmazóvá nevezte ki.

— **Névváltoztatás.** *Huttya Ferenc*, a gödöllői kir. járásbírószág telekkönyvi osztályának tisztviselője nevét *Harsányi-ra* magyarosította.

— **Hangverseny.** Cigányzenekarunk péntek esti hangversenyén a „Babuska“ című legújabb operettből játszott zeneszámokat, a hallgatóság nagy ietszése mellett.

— **Az aszódi lednyok szombat esti cabareteval** egybekötött multságán igen nagy számu közönség jelent meg. Az előadás tetszett és a szereplők sok tapsot kaptak. *Schneider*, mint máskor, most is igen szellemes volt. Részletes tudósítást lapzártá miatt csak legközelebbi számunkban közölhetünk.

— **Vadászat a bójtben.** Általános a vadászati tilalom. A Nimródok szögge akasztva szerszámaikat, buskomor ábrázattal és hegyzett füllel lesik az első nemes vadnak, a szalonkának megérkezését.

A fásult pihenés eme időszakában azonban különös kép tárul szemünk elé, ha végig tekintünk a püspökhatvani téreken. Ifjak és öregek, a falu népe az elsőtől az utolsóig térden fellül felgyürekve, nemes ambícióval és fáradhatatlan vadászszenvedélylyel tapossa a némán ballagó, csendesen kanyargó Galga medrének partjait. Helyenként hatalmas hálók állnak utjába a hőmpölygő áradatnak, amelyek mellett a fiatalok élénk zsvaj kísérete mellett lesi, míg a másrészt ugyanily mód hajlja, a falu véneinek szakszerű utbaigazításai mellett a bójti időszak fölséges fácán pecsenyéjét, a kecskébékát. Ime, az igazi sportmann olthatatlan vadász szomját még a tilalmi időszakban is olthatja, a békavadászat nemes sportja által.

— **Püspöki földek bérbeadása.** Püspökszilágyi tudósítónk jelenti, hogy a váci püspök f. évi márc. hó 14-én délelőtt 10 órakor Püspökszilágyon, a községházban parcellánként bérbe adja a 700 hold szántóföldből álló szőri birtokát.

— **Az ikladi ág. ev. egyház** mult hó 26-án tartotta *Sárkány* László egyh. felügyelő és *Mayer Pál* lelkész elnöklete alatt rendes évi számadó-ülését. A mult évi számadás alapján bevétel volt 9337 46 kor., kiadás pedig 8558 38 kor., a készpénz maradvány 779 08 kor.; 236 70 kor.-val több, mint az előző évben. Az iskolaépítési számadás szerint a 1942 korona építési költségre a mult évben befolyt 15363 10 korona. Az egyház vagyona 11,147 21 kor., terhe pedig 4339 40 korona. Ifj. *Mayer József* egyház tag indítványára a közgyűlés elhatározta, hogy a magyar istentiszteletek számát szaporítja, amennyiben áldozó csütörtökön a templomszentelés ünnepét magyar nyelvű istentisztelettel kívánja megülni.

— **Csővállról** értesítenek, hogy a sertésvész megszűnt. A közel multban jeleztük, hogy ott az összes megbetegedett állatokat beoltották a sertésvész elleni szérummal. Az oltás eredményeként jelentjük, hogy az összes beoltott állatok életben maradtak. Amint értesülünk, itt Aszódon, a *Frankl*-féle hizlaldában is, éppen fent említett közleményünkben kifolyólag ugyancsak a „Hutya“-féle szérummal oltották be sikeresen a beteg állományt.

— **A hatvani országos vásár elmaradt.** A március hó 6 és 7 napjaira hirdetett hatvani országos vásár elmaradt.

— **Tejszövetkezet.** Väckisujfalun *Trupp* Antal püspökhatvani közs. jegyző kezdeményezésére id. *Szuhovszky* Béla igazg. tanító vezetése mellett tejszövetkezet alakult. Galgalyörk kivételével már most az összes Galga-menti községekben működik ez a mező- és közgazdaságilag oly fontos intézmény, melytől az egész vidék gazdasági fellendülése, előrehaladása, a nép anyagi jóléte várható. Amint értesülünk, Ikladon is szintén *Trupp* Antal kezdeményezésére most van alakuló félben a tejszövetkezet.

— **Egyházi közgyűlés.** A väckisujfalusi ág. h. ev. egyházköztség február hó 28-án tartott közgyűlésén az eddigi templom renoválási tervet elvetve, újabb terv készítésére hívta fel a pályázókat. A tervezet szerint az egész templom lebontandó, esetleg csak a torony, az is felemelve, maradna a régi. Az előirányzat 30,000 korona.

— **Vächartyáni batyubál.** A mult hó 7-én Vächartyánban, az óvoda céljaira rendezett batyubál tiszta jövedelme, amint onnan értesítenek, 356 korona.

— **Szerencse a szerencsétlenségben.** Medvecky gágyári kezelőnek a fia tegnap délután a szomszédjuk kutjára ment vizért. A fia a kut aláacsony kerítésén át a kutba esett, ahonnet segítségkiáltása folytán a szomszédok huzták ki. Dacára a mély, körülbelül 15 méteres esésnek egy kis horzsoláson kívül egyéb baja nem történt.

— **Száj- és körömfájás.** Br. Prónai csöväri gazdaságában kiütött a száj- és körömfájás. 368 drb. birka és 38 drb. ökör fertőzött meg Jászfényszaru vásárolt szarvasmarhaktól. Óvva intjük a gazdálkodó közönséget, hogy a vásárolt szarvasmarhát legalább is 10—15 napig tartásuk elkülönítve megfigyelés alatt, mielőtt a régi állomány közé kötnék.

Közigazgatás.

Községi ügyek.

Aszód község képviselőtestülete f. hó 9-én ülést tartott, a melyen tárgyalás alá vette a községi előjárásnak a Kárász-házról a róm. kath. iskoláig, továbbá az aszódi takarékpénztártól dr. *Gál* Adolf házáig, végül a *Szieberth*-féle háztól *Diamant* Márton házáig terjedő utak jókárba hozatala tárgyában előterjesztett javaslatát. A képviselőtestület úgy határozott, hogy ezen utakat a javító-intézetben jelenleg folyó épületbontások következtében származott és uttöltésre kiválóan alkalmas törmelékekkel feltölteti és napszám valamint fuvarbér költségekre 700 koronát utalványozott a folyó évi közmunka költségvetésben „előre nem látható kiadások“ címe alatt előirányzott 3000 koronát meghaladó összegből.

Tárgyalásra került továbbá *Chugyik* Pál ev. lelkész indítványa az utcák elnevezése tárgyában. Erre vonatkozólag a képviselőtestület utasította az előjárásigot, hogy még az 1912 évi költségvetés tárgyalása előtt terjesszen elő terv és számszerinti javaslatot.

Sziklay Gyula kérelmét az éjjeli őri szolgálat és a járda tisztántartására vonatkozólag fennálló gyakorlat megváltoztatására a képviselőtestület elutasította és az eddigi állapotot fentartotta.

Tárgyaltatott még több illetőségi ügy, végül *Nemes* Elek községi végrehajtónak 200 korona drágasági pótlékot szavazott meg a képviselő-testület.

Egészségügy.

Az iskolák bezáratása óta ugy a vörheny, mint a roncsoló toroklob esetek rohamos terjedése láthatólag enyhülni kezdett, amennyiben a lefolyt héten vörheny I, roncsoló toroklob I esetben fordult elő; a ragályos betegülési esetek ilyenén 'eltűnő' megállítása igazolja a hatóság eljárását, hogy minden mellékintézetektől eltekintve legbiztosabb kórgátló eljárás az iskolák beszüntetése s megakadályozása, hogy a növendékek tömeges összefoetele által a ragály ugyszólván mesterségesen gyarapítsák.

Aszód után most Kartal községe is járványfészek, amennyiben vörheny, roncsoló toroklob, hőkhurut esetek léptek fel jelentékeny számban; ennek következtében az iskolák hatósági bezáratása biztosan bekövetkezik.

* Ikladi tudósítónk arról értesít, hogy a járási főszolgabíró az ikladi iskolát vörheny járvány miatt 2 hétre bezáratta.

Állategészségügy.

A mult héten vidékünkön a következő ragadós állati betegségek fordultak elő:

Lépfene: Versegen és Zsidón.

Veszétség: Galgamácsán és Veresegyházán.

Száj- és körömfájás: Aszódon, Boldogon, Domonyban, Galgalyörkön, Galgamácsán, Galgahévizen, Gödöllőn, Kartalon, Püspökhatvanban, Tüán, Vächartyánban, Väcszentlászlón, Veresegyházán, Zsámbokon és Zsidón.

Sertésvész: Domonyban és Galgamácsán.

Tanügy.

* **Új rend az elemi iskolákban.** Az állami elemi iskolákban ezentúl délután is lesz tanítás. A vallás- és közoktatásügyi miniszter ugyanis az elemi iskolába járó gyermekekre nézve egy egészségügyi, mint pedagógiai szempontból károsnak találta az egyhuzamban való tanítást és így újból a régi rendre térnek vissza, vagyis az állami elemi iskolákban délelőtt is és délután is lesz előadás.

Kereskedelem.

Első hazai kereskedelem- és iparvédő bank Rt. cég alatt — mint a „Magyar Kereskedők Lapja”-ban olvassuk — Budapesten új pénzintézet van alakulóban, az egész országra kiterjedő szervezettel. Az alapítók az intézetet úgy tervezik, hogy abban ne csak a nagy tőke vegyen részt, hanem közép- és kis ekzsztenciák is; főképpen természetesen kereskedők és iparosok, illetőleg ipari és kereskedelmi vállalatok tömörítése a cél, hogy egymást támogatva lehetővé tegyék, hogy a különben életrevaló, de nem elegendő tőkével rendelkező kereskedő cég és ipari vállalat is boldogulhasson. Ehhez képest az intézet működési köre felöleli a gyári közép- és kisipari termelést, hazai ipari termékek értékesítését, egyezségek közvetítését és amellyel kiterjed a rendes banküzletre is. Eddig mintegy 220 városban sikerült az érdekeltséget szervezni, úgy hogy a vállalat létrejötte biztosítottak látszik. Alapítók: id. *Desseffy Arisztid* képviselőházi elnöki tanácsos, *Dobiecki Sándor* orsz. képviselő, *Görgei László* orsz. képviselő, *Györi Sándor* bankigazgató (Szeged), *Haller József* gróf orsz. képviselő (Miskolc), *Héderváry Lehel* dr. orsz. képviselő, *Hein István* dr. ügyvéd, *Groszmann Gyula* gyáros, *Kiss Ernő* nagykereskedő, *Kormos Pál* szerkesztő, *Köhler Ferenc* főmérnök, *Lippay Béla* mérnök (Miskolc), *Óvári Ferenc* dr. orsz. képviselő (Veszprém), *O'Egán Viktor* képviselőházi hivatalnok, *Radványi István* kir. tanácsos, keresk. kamarai elnök (Miskolc), *Steiner Ferenc* dr. magánzó (Temesvár), *Szabó Béla* gyáros (Miskolc), *Tarnay Gyula* dr. alispán (Miskolc), *Ugró Gyula* dr. polgármester (Ujpest), *Zámborszky Dénes* képviselőházi hivatalnok, *Zaord János* gyáros, *Zsorna Gusztáv* gyáros (Miskolc).

Ipar.

Habár az iparcikkeknek ugynevezett „hólapda” rendszer szerint való eladását a kereskedelmi miniszter rendeletileg büntetés terhe alatt szigorúan tiltotta, mégis folyvást akadnak olyan osztrák cégek, melyek ennek a szédelgő rendszernek Magyarországon való becsapásának útján igyekeznek a magyar iparnak ártani. Legutóbb Miskolcon fordult elő, hogy valami Politzer Bernát névre hallgató bécsi cipőkereskedő cég 1 korona 50 filléres szelvényekkel árasztotta el a közönséget és bizonyos számú szelvények vásárlása és viszont eladása esetén a vevőre sózta az osztrák cipőipar olcsó termékeit. A hatósági eljárás aligha vezet eredményre, mert Magyarországon elkövetett iparkihágásokért az osztrák hatóságok aligha fognak osztrák embert megbüntetni. Erősebb eszközöz kell nyulni és a szelvények árusítóit és vevőit kell feljelenteni, mert a rendelet ezeket is bünteti. Felhívjuk ezért iparosaink figyelmét, hogy ha tudomásukra jön, hogy valaki nálunk ilyen szelvényeket árusít, vagy vásárol, erről haladéktalanul tegyenek jelentést s ha majd nehányat megbüntetnek, ennek híre menván, a szelvények árusítására senki sem vállalkozik; végre talán vége szakad a szédelgő osztrák cégek hólapdázásának.

Földmivelés.

* **Új borellenőrző.** A földmivelésügyi miniszter *Sólyom Albert* szőlőszeti és borászati felügyelőt Pestvármegye és Kecskemét th. város területére borellenőrzőnek nevezte ki.

* **A vasut kötelek a sertéseket megítatni.** A Kuria 516/1910. sz. alatt kelt döntvénye teljes kártérítésre kötelezte a vasutat azon okból, mert a szállításra felvett sertéseket a vasuti közlegek szállítás közben nem itatták meg s emiatt több sertés az uton elhullott. A marasztaló ílelet indoka a következő: Az 1888. VII. t.-c. végrehajtására vonatkozó 40.000/88. sz. földmivelési min. rend. 85 §-a szerint a vasutat a szállításra átvett sertéseket minden 24 órában megítatni tartozik, ennek elmulasztása tehát vétkes gondatlanságát megállapítja, mely alól a forgalom nagysága, gyorsasága, vagy tévedés nem mentesítheti. Ennek következményéért a vasut teljes kártérítéssel tartozik, noha az áru átvételett.

Szerkesztői üzenetek.

— **III. L. Gyöngyös.** Nemcsak kéthetenként, hanem akár minden héten is. De csak jót. Amit most küldött, bizony még nem közölhető. Az „Erdély” című nem nekünk való. „Az elpusztult sziget”-ben van ugyan gondolat, de annyira burkolt, hogy nehéz meglátni. Ha kedve van, próbálkozzék tovább is.

— **Vidéki érdeklődő.** Ugy tudjuk, hogy a gymnasiumban őriznek néhány Petőfi ereklyét. Az érdeklődőknek bizonyára szívesen megmutatják.

— **Előfizető leánya.** Helyesen járt el. Nem kellett bemutatkoznia.

— **Iparos.** Alkalmilag szóvá tesszük.

Menetrend: Budapest—Aszód—Hatvan és vissza.

Budapest k. p. u. ... indul	625	810	835	915	1230	225	330	555	640	735	1015	1110	1135			
Aszód érke.	725	922	957	1056	207	406	427	711	815	912	1142	100	126			
Aszód indul	725	923	958	1058	223	407	428	712	816	913	1143	103	128			
Hatvan érke.	741	949	1020	1122	249	435	444	738	842	939	1205	133	158			
Hatvan indul	235	307	431	547	610	645	759	1133	1148	1210	435	534	612	652	841	935
Aszód érke.	306	339	455	615	632	711	821	1150		1236	507	1535	634	720	858	951
Aszód indul	310	344	456	616	642	713	822	1150	1205	1237	509		635	721	858	951
Bpest k. p. u. érke.	519	530	630	740	815	845	950	1245	100	215	655	710	800	815	955	1050

A vastag számok gyorsvonatot, a vékony számok személyvonatot jeleznek.

Kochlács Lajos

„Entreprise” — Első Aszód és Vidéke temetkezési vállalat — Aszódon.

A Feuermann-féle házban a városházával szemben.

nálam a legolcsóbb árban kaphatók. — Hullaszállításokat bel- és külföldre elvállalok. —

Ajánlja magát egyszerű valamint díszes temetések rendezésére helyben és vidéken. — **Kész fakoporsók és érckoporsók mindenféle nagyságban.** — Szemfődelek, halotti ruhák, fakeresztek, művirágkoszorúk, érckoszorúk és koszoru-szalagok, valamint minden-nemű temetkezési cikkek a legnagyobb választékban

HIRDETÉSEK

jutányos árban a kiadóhivatalban vétetnek fel.

Szolid bevásárlási forrás!

DÉNES JENŐ

vas, fűszer és gyarmatáru nagykereskedő
Aszód

a **Mc. Cormick** amerikai mezőgazdasági gépgyárak képviselője.

Ajánlja dús raktárát a szakmába vágó összes cikkekben. 14 52

Elegáns, olcsó levélpapír kapható az aszód Petőfi könyvnyomda papirkereskedésében.